

DO TEK

Informace pro farnost Vlašim

Červen 2013

Náklady na tisk 10 Kč

**Srdce Ježíšovo, plné dobroty a lásky,
smiluj se nad námi!**

Ježíšovo srdce

Jan Pavel II.

Měsíc červen je zvláštním způsobem poznamenan úctou k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu. Oslavovat Kristovo Srdce, to znamená obracet se k nejintimnějšímu středu osoby Spasitele. A ten střed bible identifikuje právě s jeho Srdcem, sídlem lásky, která vykoupila svět.

Jestliže už lidské srdce představuje nezbadatelné tajemství, které zná jen Bůh, čím vznešenější je Ježíšovo Srdce, v němž tepe život samého Slova Božího! V něm, jak krásně naznačují litanie k Božskému Srdci, v nichž se zrcadlí Písma, jsou všechny poklady moudrosti a vědění a celá plnost božství.

Aby Bůh spasil člověka, který se stal obětí vlastní neposlušnosti, chtěl mu dát „nové srdce“ věrné jeho vůli lásky (srov. Jer 31, 33; Ez 36, 26; Ž 50, 12). Toto Srdce Krista, mistrovské dílo Ducha svatého, jež začalo bít v Mariině panenském lůně a jež bylo probodeno kopím na kříži, se tak pro všechny stalo nevyčerpatelným pramenem věčného života. Toto Srdce je nyní zárukou naděje pro každého člověka.

Jak je pro současné lidstvo nezbytné toto poselství, jež vyvěrá z kontempace Kristova Srdce! Vždyť kde jinde, ne-li v onom prameni, bude moci načerpat hojně zásoby mírnosti a odpuštění, které jsou potřebné pro vyléčení úporných konfliktů, v nichž je prolévána krev?

Ježíšovu milosrdnému Srdci bych dnes rád svěřil zvláštním způsobem všechny, kdo žijí ve Svaté zemi: židy, křesťany i muslimy. Toto Srdce, jež bylo naplněno potupami, nikdy neživilo city nenávisti nebo pomsty, ale prosilo o odpuštění pro své katy. Toto Srdce ukazuje jedinou cestu, jak vyjít ze spirály násilí: cestu pacifikace (uklidnění) duší, vzájemného pochopení a smíření.

Jaký je význam Nanebevstoupení?

Katecheze papeže Františka (Lk 24,50–53), náměstí sv. Petra, Řím, 17. 4. 2013

Drazí bratři a sestry, v Krédu nacházíme tvrzení, že Ježíš „vstoupil do nebe, sedí po pravici Otce“. Ježíšův pozemský život kulminuje událostí Nanebevstoupení, když přechází z tohoto světa k Otci a usedá po Jeho pravici. Jaký je význam této události? Jaké jsou její důsledky pro náš život? Co znamená rozjímát Ježíše sedícího po pravici Otce? Nechme se v tom vést evangelistou Lukášem. Začneme momentem, kdy se Ježíš rozhodl vydat na svou poslední pouť do Jeruzaléma. Svátý Lukáš zaznamenal: „Když se přibližovala doba, kdy měl být vzat (vzhůru), pevně se rozhodl jít do Jeruzaléma“ (Lk 9,51). Během „výstupu“ do svatého města, kde se uskuteční jeho „exodus“ z tohoto života, Ježíš už vidí cíl, nebe, avšak dobře ví, že cesta, která jej dovede k Otci, prochází křížem, poslušností Božímu plánu lásky. Katechismus katolické církve praví, že „vyzdvížení na kříž znamená a ohlašuje vyvýšení při nanebevstoupení“ (662). Také nám musí být v našem křesťanském životě jasné, že vstup do Boží slávy vyžaduje každodenní věrnost Jeho vůli, i když si žádá obět, někdy změnu našich plánů. Ježíšovo Nanebevstoupení se uskutečnilo konkrétně na Olivové hoře, nedaleko místa, kam se utekl k modlitbě před svým utrpením, aby se hluboce spojil s Otcem. Znovu tak vidíme, že modlitba nám dává milost žít ve věrnosti Božímu plánu.

Lukáš nám na konci svého evangelia vypráví o události Nanebevstoupení velice stručně. Ježíš vyvedl učedníky „směrem k Betánii, zvedl ruce a požehnal jim. A zatímco jim žehnal, odloučil se od nich a vznášel se k nebi. Oni se mu poklonili a s velikou radostí se vrátili do Jeruzaléma. Byli stále v chrámě a velebili Boha“ (24,50–53). Tak praví svátý Lukáš. Chtěl bych v tomto vyprávění poukázat na dva body. Předně, Ježíš během svého Nanebevstoupení činí kněžské gesto požehnání a učedníci zajisté vyjadřují svoji víru klaněním, poklekají a sklání hlavu. Toto je první důležitý bod: Ježíš je jediný a věčný Kněz, který svým utrpením prošel smrtí a hrobem, vstal z mrtvých a vystoupil do nebe; je u Boha Otce, kde se za nás stále přimlouvá (srov. Žid 9,24). Jak tvrdí svátý Jan ve svém prvním listu (srov. 2,1–2), On je náš přímlovce. Je ale krásné to slyšet! Když je někdo předvolán k soudu nebo se má zodpovídat, první věc, kterou udělá, je, že vyhledá advokáta, aby jej hájil. My máme jednoho, který nás hájí vždycky, brání nás před úklady ďábla, brání nás před námi samotnými, před našimi hříchy. Drazí bratři a sestry, takového advokáta máme, nemějme strach, jít k němu prosit o odpuštění, žádat požehnání, žádat milosrdenství. On nám vždycky

pomáhá, je naším advokátem, vždycky nás hájí. Nezapomínejte na to. Ježíšovo Nanebevstoupení nám tedy dává poznat tuto tak útešnou skutečnost našeho putování: v Kristu, pravém Bohu a pravém člověku, naše lidství vstoupilo k Bohu. On nám otevřel přístup; je jako horolezecký průvodce, který při výstupu na nějakou horu dosáhne vrcholu a přitahuje nás k sobě, vede nás k Bohu. Svěříme-li mu náš život, necháme-li se Jím vést, máme jistotu, že jsme v bezpečných rukách, v rukách našeho Spasitele, našeho přímluvce.

Druhý bod: svatý Lukáš referuje, že apoštolové, jakmile viděli, že Ježíš vystoupil do nebe, vrátili se do Jeruzaléma „s velikou radostí“. Zdá se nám to poněkud divné. Obvykle, když jsme odděleni od svých blízkých, svých přátel nějakým definitivním rozloučením a zejména v důsledku smrti, máme v sobě přirozený smutek, protože už neuvidíme jejich tvář, neuslyšíme více jejich hlas, nebudeme se moci těšit z jejich sympatií, z jejich přítomnosti. Nicméně, evangelista zdůrazňuje hlubokou radost apoštolů. Jak je to možné? Právě proto, že pohledem víry chápou, že ačkoli je odňat jejich očím, zůstává Ježíš stále s nimi, neopouští je, a v Otcově slávě je jim oporou, vede je a přimlouvá se za ně.

Svatý Lukáš podává skutečnost Nanebevstoupení také v úvodu Skutků apoštolů, aby zdůraznil, že tato událost je článkem, který připojuje a spojuje Ježíšův pozemský život k životu církve. Tady svatý Lukáš zmiňuje také oblak, který vzal Ježíše z očí učedníků, kteří zůstávají rozjímat Krista vystupujícího k Bohu (srov. Sk 1,9–10). Zasahují tedy dva muži v bělostných šatech, kteří je vybidli, aby nestáli a nehleděli k nebi, ale sytili svůj život a své svědectví jistotou, že se Ježíš vrátí právě tak, jak Jej viděli odcházet do nebe (srov. Sk 1,10–11). Právě pobídka plynoucí z rozjímání Ježíšovy vlády umožňuje, aby se nám od Něho dostalo síly nést a dosvědčovat evangelium v každodenním životě: rozjímat a jednat, *ora et labora*, učí svatý Benedikt. Obojí je nezbytné v našem životě křesťanů.

Drazí bratři a sestry, Nanebevstoupení neindikuje Ježíšovu absenci, ale říká nám, že je Živý mezi námi novým způsobem; nenachází se už na nějakém konkrétním místě světa jako před Nanebevstoupením. Nyní je součástí vlády Boží, přítomen v každém prostoru a času, nablízku každému z nás. V životě nikdy nejsme sami, máme tohoto advokáta, který nás očekává a který nás hájí. Nikdy nejsme sami. Ukřižovaný a Zmrtvýchvstalý Pán nás vede a spolu s námi mnoho bratří a sester, kteří v tichosti a ve skrytu, ve svém rodinném a pracovním životě, ve svých problémech a těžkostech, v svých radostech a nadějích každodenně žijí víru a společně s námi přinášejí světu vládu Boží lásky ve vzkříšeném Kristu, který vystoupil do nebe a je naším přímluvcem.

Jako bychom dnes zemřít měli

Tak zní název knihy dokumentující události kolem „číhošťského zázraku“ z roku 1949–50. V pátek 17. 5. 2013 nám sám autor této knihy Miloš Doležal spolu se svou ženou v našem kostele sv. Jiljí ve Vlašimi vyprávěli a četli historická fakta týkající se této události. Autor více jak dvacet let shromažďoval fakta o svědectví o P. Josefu Toufarovi a jeho působení na Ledečsku.

My starší – pamětníci „číhošťského zázraku“ – jsme znovu prožívali atmosféru stísněnosti, napětí a strachu, když StB zatkla a umučila P. Toufara, kdy komunistická propaganda soptila zlobou a nenávistí proti naší katolické církvi. Z P. Tufara a celé naší církve udělala StB sprosté podvodníky pracujícího lidu. Zkřivený křížek z číhošťského oltáře, který se při zázraku pohyboval, StBáci odvezli a dosud se nenašel. Archivní záznamy a svědectví věřících přítomných „zázraku“ však zničit nemohli. Očití svědci celý život věřili a věří, že to zázrak byl, a mnozí se k P. Toufarovi modlili a modlí jako ke svatému.

Pan Doležal nám touto dokumentární knihou připomněl, že my katolíci máme být na koho hrdi. P. Toufar a další, kteří byli pro svou víru komunisty umučeni, ať nás posilují ve věrnosti víře a církvi.

Vřele knihu pana Doležala doporučuji – zvláště mladým, kteří dobu pronásledování církve nepamatují.

Děkuji p. vikáři a p. Dufalovi za zorganizování tohoto setkání.

M. S.

Je třeba, aby lidé věděli, co se tady v té době dělo, že kněží nejsou jen pedofilové a příživníci, jak jsou zobrazováni v televizi, ale hlavně lidé jako my. Josef Toufar byl jedním z těch, kdo statečně odolávali tlaku, který je měl zlomit. Podle mne to většinou z nás přítomných otřásl, každého to zasáhlo. Osobně jsem měl občas pocit, jako by otec Toufar byl mezi námi. Škoda, že to neslyšela nejen celá farnost, ale hlavně ti, kteří říkají, jak bylo za komunistů dobře. Máme sice odpouštět, ale nezapomínat, aby nám ta lúza zase nevládla.

I když vlastně vládne i tak, ale alespoň máme svobodu, o které se našim předků ani nezdálo. Je to dobře, ale myslím, že dlužíme Josefu Toufarovi a dalším, že svědčil i za nás. Jako „náhodou“ jsem ve věku, kdy se na něm vybíjel estebák Mácha a často mne napadá myšlenka, jak dlouho bych vydržel já? Nebyl bych jako Petr? Nikdo si nedovede představit, co museli zažívat naši předci v 50. letech. Jaké to bylo, když je tloukli, hrozili, vydírali rodinou? Možná bych něco chvíli vydržel, ale představa, že by měli sáhnout na ženu nebo děti, by mne asi zlomila. Díky všem, kteří nám vybojovali svobodu.

J. D.

Miloš Doležal

... je český básník, spisovatel a publicista. Vystudoval obor nakladatelství na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Je autorem a spoluautorem řady rozhlasových pořadů a dokumentů zabývajících se druhou světovou válkou a komunistického teroru v Československu. Biografie *Jako bychom dnes zemřít měli*, pojednávající o životě a smrti faráře Josefa Tofara, získala v anketě Lidových novin v roce 2012 ocenění Kniha roku.

Anotace

Advent 1949, zasněžená mrazivá Vysočina, nedělní dopoledne 11. prosince. V malém kostele v Číhošti se při kázání sedmačtyřicetiletého P. Josefa Tofara třikrát zakýval dřevěný oltářní křížek a zůstal zkroucen a vychýlen mimo těžiště. Pohyb křížku vidělo dvacet svědků. Následně se do rozbíhajícího církevního objasňování vlomila komunistická Státní bezpečnost. P. Toufar byl zatčen, unesen a mučením jej příslušníci StB nutili lživě doznat, že vše podvodně sestrojil. Toufarova mučednická smrt zhatila připravovaný inscenovaný monstrproces, nezastavila však otevřený útok komunistického aparátu proti katolické církvi.

Autor této knihy se zdaleka nespokojil s tím, že by začal vypravovat životní příběh kněze Josefa Tofara (1902 až 1950) dnem jeho příjezdu do Číhoště. Dosud stál hlavní aktér příběhu stranou, nikde nebylo možné dočíst se, z jakých pocházela poměrů, co jej vedlo k rozhodnutí stát se knězem a jak dlouhá cesta vedla k vysvěcení. Základní pohnutkou k sepsání díla nebylo vyvrácení či potvrzení toho, zda se křížek skutečně v adventním čase roku 1949 tajemně zahýbal, ale naléhavá touha pochopit, kdo Josef Toufar byl a co

všechno v jeho údělu předcházelo dějství poslednímu. Léta pátrání, shromažďování dokumentů, snímků i svědeckých výpovědí tvoří opěrný systém díla.

Miloš Doležal nepojímá obsáhlý životopisný portrét patera Toufara jako chladné historické pojednání, nechybí v něm bezprostřednost ani humor, a přece ani o krok neustoupí požadavku na absolutní dokumentární věrnost, každou uvedenou informaci opírá o konkrétní nálezy v archivech a osobní svědectví pamětníků.

Kniha *Jako bychom dnes zemřít měli* se skládá ze dvou rovnocenných částí, textové a obrazové. Vzniklý celek je také důkladně vyvedenou kronikou života jedné části Vysočiny v první polovině minulého století, krajiny, jež v sobě nese stigmata hrdinů a mučedníků. Spolu s autorem, pamětníky i fotografiemi putujeme po místech dnes zbořených, zatopených, či zjizvených necitelnými zásahy do krajinného profilu z dob komunismu. Ne náhodou říká básník a historik Zbyněk Hejda, že Miloš Doležal Vysočině vrací její paměť.

Příspěvky do Doteku

Občas se na nás někteří obracíte s připomínkami, že některá věc mohla být zveřejněna v Doteku atp. Ne vždy se o akci dozvíme včas, popř. sháníme organizátory akcí, abychom se od nich dozvěděli více informací.

Rádi bychom tedy touto cestou chtěli vyzvat všechny farníky a především pak organizátory k tomu, aby nám na kontakty uvedené v tiráži zasílali informace o chystaných akcích ve farnosti apod., a to vždy do 20. dne v měsíci.

Prosíme, abyste, pokud je to možné, případné příspěvky upravili na formát A5, není to ale podmínkou. Stejně tak nám můžete informace předat i v psané podobě, pokud nemáte možnost úpravy na počítači.

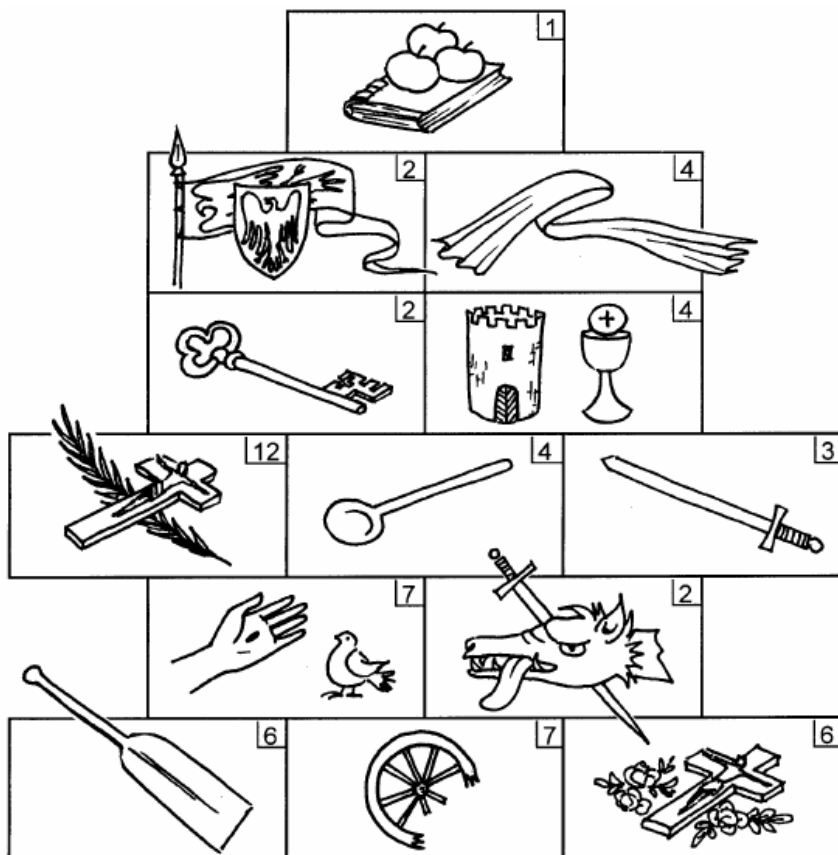
Děkujeme.

REDAKCE DOTEKU

Pro děti – Svatí a jejich atributy

Co víme o světcích? Žili v různé době, měli různá zaměstnání a poslání, zemřeli různou smrtí. Teď jsou u Boha v nebi a přimlouvají se za nás. Všechny svaté si připomínáme každý rok 1. listopadu.

Přiřaď jména světců (z nabídky dole) k jejich atributům (znakům) zde nakresleným. Z každého jména vypiš to písmeno, které ti radí číslice u obrázku. Tak zjistíš, možná k svému údivu, že svatí... (viz tajenka).

Barbora, František z Assisi, Jan Nepomucký, Jiří, Kateřina, Ludmila, Marta, Mikuláš, Pavel, Petr, Terezie z Lisieux, Václav, Vojtěch.

TAJENKA: Svatí ...

Ze života farnosti

První svaté přijímání

V neděli 9. 6. 2013 v 10 h přistoupí děti z naší farnosti poprvé k svatému přijímání. Mše svatá bude opět pouze jedna, mše svatá pro rodiny s dětmi v 11 h nebude!

Poutní mše sv. ve Vracovicích

V kostele sv. Cyrila a Metoděje ve Vracovicích v pátek v 11 h. Nedělní mše svatá nebude!

Výročí kněžského svěcení

V sobotu 15. 6. 2013 při večerní mši svaté v 18 h poděkuje za 15 let kněžství P. Jaroslav Konečný. Po mši sv. proběhne krátký koncert a po něm jsou všichni zváni na malé pohoštění v besídce.

Pastorační a ekonomická rada

Ve středu 19.6.2013 se od 19 h uskuteční další zasedání pastorační rady a od 20 h pak rady ekonomické.

Kněžské svěcení

V sobotu 22. 6. 2013 přijmou absolventi Teologické fakulty z rukou kardinála Dominika Duky kněžské svěcení. Autobus z naší farnosti pojede v 7,30 h od budovy Městského úřadu. Přihlášky přijímá paní Klenotová.

Pouť na Velehrad

Na měsíc srpen plánujeme poutní zájezd na Velehrad. Zájemci se mohou hlásit u paní Klenotové.

Mše svaté pro děti

Během letních prázdnin, tj. od 1. 7. 2013, nebudou mše svaté pro děti v 11 h. Další pořad bohoslužeb zůstává beze změny.

Farní charita

Upozorňuje, že se opět konají pravidelné sbírky šatstva, a to jako každoročně vždy první středu v měsíci, od 13 do 17 h v kolně u kostela sv. Jiljí.

Stanování v Javorníku

15.–16. června pořádáme stanování pro otce s dětmi z naší farnosti ve věku od 3 do 10 let v Javorníku u Zdislavic.

Podrobnější informace poskytne Michal Rybníček.

Prodej křesťanské literatury

V neděli 16. června 2013 od 9 do 12:30 h u kostela sv. Jiljí ve Vlašimi.

Hrádecké poutě 2013

Z víry čerpat sílu k životu

I. pout' – neděle 7. července 2013

- 9.00 Zahájení hrádeckých poutí, mši svatou celebruje P. Marek Martiška, MIC
- 11.00 Hlavní mše svatá – celebruje P. MgA. Mgr. Jaroslav Konečný, farář a vikář vlašimský
- 14.30 Mariánská pobožnost u poutní studánky s katechezí o víře
- 16.00 Mše svatá – celebruje P. Michal Němeček, biskupský vikář pro pastoreci

II. pout' – neděle 14. července 2013

- 9.00 Mše svatá – celebruje P. Jindřich Zdík Zdeněk Charouz, O. Praem., převor administrátor Želivské kanonie
- 11.00 Hlavní mše svatá, celebruje P. Prokop Siostrzonek, OSB, převor Benediktinského arcipostavství
- 14.30 Mariánská pobožnost u poutní studánky s katechezí o víře
- 16.00 Mše svatá – celebruje P. Ryszard Wojciechowski, MIC, představený česko-slovenského vikariátu

III. pout' – neděle 21. července 2013

- 9.00 Mše svatá – celebruje P. Mgr. Jan Böhm, vojenský kaplan (po mši sv. krátké svědectví z vojenských misí)
- 11.00 Hlavní mše svatá, celebruje kardinál Dominik Duka, OP, arcibiskup pražský
- 14.30 Mariánská pobožnost u poutní studánky s katechezí o víře

Během každé mše svaté je **možnost svátosti smíření**. V roce víry máme možnost na Hrádku získání plnomocných odpustků. Při každé pouti srdečně zveme **k přátelskému posezení u hudby a různých dobrot** na náměstí před kostelem.

Římskokatolická farnost Hrádek u Vlašimi

Hrádek 1, Vlašim, 258 01

Tel.: 317 843 617

E-mail: marianihradek@seznam.cz

<http://www.hradek.speaker.cz/>

Autobus z Vlašimi na Hrádek pojede v neděli **21. 7. 2013**, a to v **8 h** od nádraží se zastávkami u Budvaru, Městského úřadu, u Kozla a Na sídlišti.

Správné řešení kvízu pro děti

Barbora – věž, kalich s hostií; František z Assisi – ptáček, stigmatizovaná ruka; Jan Nepomucký – kříž a palmová ratolest; Jiří – meč a hlava draka; Kateřina – kolo; Ludmila – šála; Marta – vařečka; Mikuláš – kniha a tři jablka; Pavel – meč; Petr – klíč; Terezie z Lisieux – kříž, růže; Václav – praporec s orlicí, štít; Vojtěch – veslo.

Převzato z Katechetického věstníku Biskupství brněnského

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Vlašim, Husovo nám. 46, Vlašim, 258 01; <http://www.farnostvlasim.cz>, e-mail: vlasim.fara@seznam.cz
Příspěvky do časopisu se přijímají na adresách Smetanova.D@seznam.cz,
Klara.Vondrackova@seznam.cz

Redakční rada: Dagmar Smetanová, Jaroslav Konečný, Klára Vondráčková, Václav Klimeš
Vychází 10x ročně, uzávěrka 20. dne v měsíci. Náklady na tisk: 10 Kč
Tisk GRAFFOTO, Vnoučkova 2008, Benešov, tel.: 317 725 605, <http://www.graffoto.cz/>